ଏମ୍. ଆର୍. ଏଫ୍. ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରାହକ, ମାଡ୍ରାସ

ଜାନୁଆରୀ 27, 2004

[ପି. ଭେଙ୍କଟରାମା ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଏଚ୍. କାପାଡିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଲବଣ ଅଧିନିୟମ, 1944; ଧାରା 35-L ଏବଂ 11 (B) (3)/କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଟିକସ ହାର ଅଧିନିୟମ; ଉପ-ଶୀର୍ଷକ 4005.00 ଏବଂ 4006.90/କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଆଇନ, 1944; ନିୟମ 233B/ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା 377/86:

ବର୍ଗୀକରଣ— ଉପ-ଶୀର୍ଷକ 4006.90 ଅଧୀନରେ ଅନୁମୋଦିତ ବର୍ଗୀକରଣ ତାଲିକା ଅନୁଯାୟୀ ରବର ଅଠା ଉପରେ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ— ଉପ-ଶୀର୍ଷକ 4005.00 ଅଧୀନରେ ପୁନଃ-ବର୍ଗୀକରଣ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜରିଆରେ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଦାବି କରାଯାଇଛି— ଆପତ୍ତି ସହିତ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ— ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ଏହି ଦାବିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛି— ଆବେଦନରେ, ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି— ଫେରସ୍ତ ଦାବି— କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଗୋଟିଏ ଦାବି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେହି ଗୋଟିଏ ଦାବିରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କର ପରିମାଣ, ନିୟମ 233B ଅନୁଯାୟୀ ଆପତ୍ତି ସହିତ ପଇଠ କରାଯାଇ ନଥିଲା— ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା— ଆବେଦନରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ:ଯେହେତୁ କରଦାତା, ପୁନଃ-ବର୍ଗୀକରଣ ବିବାଦରେ ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11B (3) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ପରିମାଣ ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର— ସୁଧ ସହିତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ପରିମାଣ ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ-କରଦାତା "ରବର ଅଠା" ତିଆରି କରନ୍ତି ।ଏହା ଉତ୍ପାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପ-ଶୀର୍ଷକ 4006.90 ଅଧୀନରେ ଏକ ବର୍ଗୀକରଣ ତାଲିକା ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଏହି ତାଲିକାକୁ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଯେହେତୁ ଉତ୍ପାଦଟି ଉପ-ଶୀର୍ଷକ 4005.00 ଅଧୀନରେ ବର୍ଗୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା, ବିଭାଗ, କରଦାତାଙ୍କୁ ସଂଶୋଧିତ ବର୍ଗୀକରଣ ତାଲିକା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କହିଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅବଧି ପାଇଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ବିଭାଗ ତାଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମଧ୍ୟ ଜାରି କରିଛି ।ଚାଲାଣରେ ଆପତ୍ତି ଉଲ୍ଲେଖ ଦ୍ୱାରା, କରଦାତା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ପରିମାଣ ଆପତ୍ତି ସହିତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସେ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରତିବାଦ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ରିହାତି ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା 377/86 ସହିତ ପାଠ କରାଯାଉଥିବା ଉପ-ଶୀର୍ଷକ 4005.00 ଅଧୀନରେ ଏହି ଉତ୍ପାଦ ବର୍ଗୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । ତେବେ ବିଭାଗ ତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଦାବିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା । ଆବେଦନରେ, ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଏହି ଆଦେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, କରଦାତା ତିନୋଟି ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିଥିଲେ ।ଗୋଟିଏ ଦାବି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଆଇନର ନିୟମ 233 (B) ରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଆପତ୍ତି ସହିତ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବାରୁ, ବ୍ୟଥିତ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ହୋଇଥିବା

ଆବେଦନକୁ ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ତା 'ପରେ ସିଇଜିଏଟି ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ-କରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଚାଲାଣରେ ଆପତ୍ତି ଉଲ୍ଲେଖ କରି କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବିଭାଗକୁ ଏକ ଆପତ୍ତି ପତ୍ର ମଧ ପଠାଯାଇଥିଲା; ଯେହେତୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଟିକସ ହାର ଅଧିନିୟମର ଉପଯୁକ୍ତ ଉପ-ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଫେରସ୍ତ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା; ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସୀମାବନ୍ଧନର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ପାରି ନଥାନ୍ତା; ଏବଂ ଯେହେତୁ ସାମଗ୍ରୀ ଖଲାସ ହେବାର ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଆଇନରେ ଥିବା ନିୟମ 233B ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କଡାକଡି ଭାବରେ ପାଳନ କରିବା ସମ୍ଭବପର ନଥିଲା ।

ରାଜସ୍ୱ ତରଫରୁ, ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆଇନରେ ଥିବା ନିୟମ 233B ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ, କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିବା ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ତାରିଖ ଠାରୁ 6 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ, ଏହା ମିଆଦି ପୂରଣ କରିଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: 1.1.ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଆଇନର ନିୟମ 233B ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆପତ୍ତି ସହ ଦେୟ ଭାବରେ ଟିକସ ଜମା କରିବାକୁ ହେଲେ ନିୟମ 233B ରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଓ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ, ଯଦି ଏହି ନିୟମ ପାଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ତେବେ ତାହାକୁ ଆଇନଗତ ଆପତ୍ତି ଦେୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଟିକସ ଫେରସ୍ତ ଦାବିକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ, ଫେରସ୍ତ ଦେବାକୁ ମନା କରିବାର ଆଉ ଏକ କାରଣ ଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେୟ କୌଣସି ଦାବି କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ବାଧ୍ୟତାର ପରିଣାମ ନଥିଲା ।

1.2. ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଧାରା 11B (1) ର ପ୍ରାବଧାନ ଲାଗୁ ହେବା ପାଇଁ ନିୟମ 233B ର ପାଳନ ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ କି ନୁହେଁ, ସେହି ବଡ଼ ବିବାଦୀୟ ବିଷୟ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; କାରଣ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11B (3) ଅନୁସାରେ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

1.3. ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକ ପୁନଃ-ବର୍ଗୀକରଣ ପାଇଁ ଜାରି କରିଥିବା କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ବିଜ୍ଞପ୍ତି, ପୂର୍ବର ଖଲାସ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସଂଗ୍ରାହକ (ଅବେଦନକାରୀ)ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପୁନଃ-ବର୍ଗୀକରଣ ବିବାଦରେ ଜିତିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11B (3) ଅନୁଯାୟୀ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ବିଭାଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି କି, 1.3.86 ରୁ 31.10.86 ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଶୁଳ୍କର ପାର୍ଥକ୍ୟ ପରିମାଣ, ବାର୍ଷିକ 9% ସୁଧ ସହିତ ପୈଠ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରସ୍ତ କରାଯାଉ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 9044/1996

5.1.96 ତାରିଖରେ, ମାଡ୍ରାସ ସ୍ଥିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ, ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସୁନା (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ଇ/436/90/ଏମଏଏସ ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଜୋସେଫ୍ ଭେଲ୍ଲାପଲ୍ଲୀ, ଏସ୍. ଇଗ୍ନାସିଆସ୍, କ୍ରିଷ୍ଣନ ଭେନୁଗୋପାଳ, ଥୋମାସ୍ ଭେଲ୍ଲାପଲ୍ଲୀ ଏବଂ କେ. ଆର୍. ନାମ୍ବିଆର ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ଆର୍. ପି. ଭଟ୍ଟ, ରାଜୀବ ନନ୍ଦା ଏବଂ ବି. କେ. ପ୍ରସାଦ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କାପାଡିଆଙ୍କ ଦ୍ଵାରା । 1. 5 ଜାନୁଆରୀ, 1996 ରେ ମାଡ୍ରାସସ୍ଥିତ ସୀମା ଶୁଳ୍କ, ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସୁନା (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ଇ/436/90/ଏମଏଏସ ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାଂଶ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ମୂଳ ଟିକସଦାତା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଲବଣ ଅଧିନିୟମ, 1944 ର ଧାରା 35-L ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି । ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, 1.3.1986 ରୁ 31.10.1986 ଅବଧି ପାଇଁ ପଇଠ କରାଯାଇଥିବା 13,18, 184.88/- ଟଙ୍କାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କକୁ ଫେରସ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ କରଦାତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଅର୍ଥ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ଏବଂ ନିଜ ଆଡୁ ପୈଠ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କଥିତ ଆପତ୍ତି, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଆଇନ, 1944 ର ନିୟମ 233 B ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇନଥିଲା ।

2. ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମାଡ୍ରାସରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ କାରଖାନାରେ "ରବର ଅଠା" ଉତ୍ପାଦନ କରନ୍ତି । ମାର୍ଚ୍ଚ 3,1986 ରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ 15% ଶୁଳ୍କ ହାର ବହନ କରୁଥିବା ଉପ-ଶୀର୍ଷକ 4006.90 ଅଧୀନରେ ବର୍ଗୀକରଣ ତାଲିକା ଆଗତ କରିଥିଲେ ।ଉକ୍ତ ତାଲିକାକୁ, 10.7.86 ରେ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀମାନେ 1.3.86 ଠାରୁ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ 15% ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।ତଥାପି, 28.10.86 ରେ ସହକାରୀ କଲେକ୍ଟର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାରଖାନା ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟର 40% ହାର ବହନ କରୁଥିବା ଉପ-ଶୀର୍ଷକ 4005.00 ଅଧୀନରେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଉତ୍ପାଦ ପାଇଁ ଏକ ସଂଶୋଧିତ ବର୍ଗୀକରଣ ତାଲିକା ଦେବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଅବଧି ପାଇଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ 1.3.86 ରୁ 31.10.86 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । 31.3.87 ରେ, ବିଭାଗ ଏକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରି ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ଉତ୍ପାଦଟି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କର ଉପ-ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ବର୍ଗୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ଛାଡ଼ ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା 377/86 ଲାଗୁ ହୋଇନଥିଲା । ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1944 ର ଧାରା 11A ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଖଲାସି ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟର 40% ଶୁଳ୍କ କାହିଁକି ଦାବି କରାନଯିବ ।6.4.87 ରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଚାଲାନ୍ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ସହିତ 13,18, 184.88/- ଟଙ୍କା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ 10.4.87 ରେ ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆପତ୍ତି ପତ୍ରରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ପାଦଟି 15% ରେ ରିହାତି ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା 29.7.86 ସହିତ ପଢାଯାଉଥିବା ଉପ-ଶୀର୍ଷକ 4005.00 ଅଧୀନରେ ବର୍ଗୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସର ଫଳସ୍ୱରୂପ 10.1.88 ତାରିଖରେ, ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରର ଆଦେଶରେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ କେବଳ 1.11.86

ରୁ 30.9.87 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇଥିବା 25,61, 791.72/- ଟଙ୍କାର ଦାବିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 6.4.87 ରେ 13,18, 184.88/- ଟଙ୍କା ପଇଠ କରିଥିଲେ । ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସଂଗ୍ରାହକଙ୍କ (ଆବେଦନକାରୀ) ନିକଟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ତା 30.6.88 ରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ସଂଗ୍ରାହକ (ଆବେଦନକାରୀ) ଆକ୍ଷେପିତ ବିଚାର ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 15% ରେ ବର୍ଗୀକରଣ ଅନୁରୋଧକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବର୍ଗୀକରଣ ବିବାଦ ଶେଷ ହେବା ପରେ ପଇଠ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କର ଫେରସ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ 3ଟି ଫେରସ୍ତ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକ 1.11.86 ରୁ 30.9.87 ଅବଧି ପାଇଁ 25.61,792/- ଟଙ୍କା ଏବଂ 1.2.88 ରୁ 20.7.88 ଅବଧି ପାଇଁ 10,78, 485.76/- ଟଙ୍କାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଶୁଳ୍କ ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ, 1.3.86 ରୁ 31.10.86 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ 13,18, 184.88/- ଟଙ୍କାର ଫେରସ୍ତ ଦାବିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଆଇନ 1944 ର ନିୟମ 233 B ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଶୁଳ୍କ ଆପତ୍ତି ସହିତ ପଇଠ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ, ସଂଗ୍ରାହକ (ଆବେଦନକାରୀ) ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସୁନା (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସିଇଜିଏଟି') ଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1944 ର ଧାରା 35L ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନରେ ଆସିଛନ୍ତି ।

3. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଯୋଶେଫ ଭେଲ୍ଲାପଲ୍ଲୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକ ଅନୁମୋଦିତ ମୂଲ୍ୟ ତାଲିକା ଆଧାରରେ 1986 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 31 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 15 % ହାରରେ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ତେବେ, 1986 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 28 ତାରିଖରେ ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକଙ୍କ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ 40% ହାରରେ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ 1987 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 31 ତାରିଖରେ ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକ ଏକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଖଲାସି ପାଇଁ ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା 377/86 ର ଲାଭକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି କାହିଁକି 40 % ଶୁଳ୍କ ଦାବି କରାନଯିବ ।ଫଳସ୍ୱରୂପ 1987 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 31 ତାରିଖର କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜରିଆରେ ଲମ୍ବିତ ଥିବା ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଶେଷରେ, ଟିକସଦାତା 6.4.87 ରେ ଶୁଳ୍କ ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।ସେହି ଅନୁଯାୟୀ 6.4.87 ଉପରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ପରିମାଣ 1.3.86 ରୁ 31.10.86 ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 13,18, 184.88/-ଟଙ୍କା ଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ଚଲାନ୍ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦେୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ 6.4.87 ରେ ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକଙ୍କୁ 31 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1987 ର କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଉତ୍ତରରେ ଏକ ଚିଠି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଚିଠିରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରତିବାଦର କାରଣକୁ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଶେଷରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସଂଗ୍ରାହକ (ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦର ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟର ସର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଲାଗୁକରାଯାଇଥିବା 15 % ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କକୁ, ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଥରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମାମଲା ସମାଧାନ ହେବା ପରେ, 6 ମାସର ସୀମାବନ୍ଧନ ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ ନକରି ପ୍ରଶ୍ନଭୁକ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ କାରଣ ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିୟମ 233 B ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଉକ୍ତ ନିୟମ ବିଚାର

କରେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଟିକସଦାତା ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ସେ ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରି ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏକ ଚିଠି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଥରେ ଉକ୍ତ ଚିଠି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲାପରେ, ଏହା ଏକ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ରହିବ ଯେ ଟିକସଦାତା ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ନିୟମ 233B (3) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉପ-ନିୟମ (4) ର ଅନୁପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ ଅନୁମତି ଏବଂ ଆରଟି 12 ଫର୍ମର ନକଲରେ ଆପତ୍ତି ସହିତ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନର ଏକ ପ୍ରମାଣ ରହିବା ଦରକାର, କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାହା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା, ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି, ସାମଗ୍ରୀ ଖଲାସ ହେବାର ବହୁ ସମୟ ପରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ପରିଶୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ସେହି ସମୟରେ ଫର୍ମଗୁଡ଼ିକରେ ଏଭଳି କୌଣସି ମନ୍ତବ୍ୟ ଲେଖିବା ସମ୍ଭବପର ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ନିୟମ 233 B ର ଯଥେଷ୍ଟ ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେମାନେ ଚାଲାଣ ଉପରେ ଏକ ମନ୍ତବ୍ୟ ଲେଖି ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଶୁଳ୍କ ପଇଠ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକ ବର୍ଗୀକରଣ ତାଲିକାରେ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିବା ବର୍ଗୀକରଣ ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବର୍ଗରେ ଦ୍ରବ୍ୟର ବର୍ଗୀକରଣ କରିବାକୁ କହିବା ପରେ ହିଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଶୁଳ୍କ ପୈଠ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 233B ଅନୁଯାୟୀ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା ।

4. *ବିପରୀତରେ*, ବିଭାଗର ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଆର. ପି. ଭଟ୍ଟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1944ର ଧାରା 11B (1) ଅନୁଯାୟୀ, କୌଣସି ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୃକ୍ତ ତାରିଖଠାରୁ 6 ମାସ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କର ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ଶୁଳ୍କର ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ । ଧାରା 11B (1) ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମକୁ ଏହି ପ୍ରଭାବରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଶୁଳ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 6 ମାସର ସୀମାବନ୍ଧନ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।ବିଭାଗର ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା 11B (1) ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଆସିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ଦେଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ 1.3.86 ରୁ 31.10.86 ର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଅଗଷ୍ଟ 10, 1988 ମସିହାରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ନିୟମ 233 B ର ଅନୁପାଳନ କରୁଥିବା ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ସେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟମ 233B ର ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇନାହିଁ, କାରଣ 1.3.86 ରୁ 31.10.86 ଅବଧି ପାଇଁ 6.4.87 ରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ନିୟମ 233B, ଆପତ୍ତି ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏପ୍ରିଲ୍ 6,1987 ମସିହାରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ପତ୍ର ନଥିଲା ।ଅପରପକ୍ଷରେ, 6.4.87 ମସିହାରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ପରେ ଆପତ୍ତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ନିୟମ 233B (1) ର ଅଣ-ଅନୁପାଳନ ହୋଇଥିଲା । ଦେୟ ତାରିଖରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନଥିଲା । ବିଭାଗ ତରଫରୁ ପୁନଶ୍ଚ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ନିୟମ 233B (4) ଅନୁଯାୟୀ, ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ ଅନୁମତି ଏବଂ ଆରଟି-12 ଫେରସ୍ତ ନକଲରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଯେହେତୁ ଖଲାସ ହୋଇସାରିଛି, ପ୍ରସ୍ଥାନ ଅନୁମତି ଏବଂ ଆରଟି-12 ଫେରସ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ, ତେଣୁ ନିୟମ 233B (4) ର କୌଣସି ଅଣ-ଅନୁପାଳନ ହୋଇନାହିଁ । ଯେହେତୁ ନିୟମ 233 B (4) ର ଅନୁପାଳନ ହୋଇନଥିଲା, ତେଣୁ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ହୋଇନଥିଲା ଯାହା ଫଳରେ ନିୟମ 233 B (8) ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଛି । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କେବଳ ନିୟମ 233 B ଅନୁଯାୟୀ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଟିକସଦାତାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ଆଧାରରେ ଶୁଳ୍କ ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖଲାସ

ପାଇଁ ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିବା ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରିବ । ସେହି ନିୟମ 233 B (4) ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ନିୟମରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ମାଧ୍ୟମକୁ ଛାଡ଼ି ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଦେୟକୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ 1.3.86 ରୁ 31.10.86 ଅବଧି ପାଇଁ କରଦାତାଙ୍କୁ ଡାକି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବିଭାଗ ତରଫରୁ କୌଣସି ଦାବି କରାଯାଇନଥିଲା । କରଦାତା 1.3.86 ରୁ 31.10.86 ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଖଲାସ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ପାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 6.4.87 ରେ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବିଭାଗର ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ-କରଦାତାଙ୍କ ଦାବିର ମିଆଦି ପୂରିଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଦାବି ଦେୟ ତାରିଖ ଠାରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଦାବି କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା 11B (1) ର ପ୍ରାବଧାନକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ, ନିୟମ 233B ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ପାଳନ କଲେ ଲାଗୁ ହେବ । ଉକ୍ତ ନିୟମ କେବଳ ସମକାଳୀନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟ ଖଲାସି ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବ ଖଲାସି ପାଇଁ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ନିୟମ 233B ଲାଗୁ ହୋଇନଥିଲା, ତେଣୁ ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ ।

5. ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଏକ ବିକଳ୍ପ ବିବାଦ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆମ ମତରେ, ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପରିଶେଷରେ ବର୍ଗୀକରଣ ବିବାଦରେ, ଆବେଦନକାରୀ-କରଦାତା ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ 15% ହାରରେ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀ-କରଦାତା, ବର୍ଗୀକରଣ ବିବାଦ ଉପୁଜିବା ପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କକୁ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ।

6. ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ସହମତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଲୁଣ ଅଧିନିୟମ, 1944 ର ଧାରା 11 B (3) ଅନୁଯାୟୀ ଆସୁଥିବା ମାମଲାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 B (1) ରେ ଥିବା ପ୍ରବଧାନର ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ନିୟମ 233 B ର ଅନୁପାଳନ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ ପାରିତ ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ମିଳିବା କଥା, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର କୌଣସି ଦାବି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

7. ସାଧାରଣ ଭାବରେ, ଦୁଇଟି ବିଷୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଆସିବା କଥା, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା 13,18, 184.88/- ଟଙ୍କାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କକୁ ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା ଦେୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11B ଅନୁଯାୟୀ, ମିଆଦି ପୂରଣ ହୋଇଯାଇଥିବା ଆଧାରରେ ଫେରସ୍ତ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାରେ ସଠିକ୍ ଥିଲା କି ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ନିୟମାବଳୀ, 1944 ର ନିୟମ 233B ର ଅନୁପାଳନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଲୁଣ ଅଧିନିୟମ, 1944 ର ଧାରା 11B (1) ର ପ୍ରାବଧାନର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା (ଯେହେତୁ ଏହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଥିଲା)?

8. ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ପରସ୍ପର ସହ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ଆପତ୍ତି ସହ ପୈଠ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ, ସେହି ମୂଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହି ମାମଲାରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିଜ ମତର ସମର୍ଥନରେ ନିୟମ 233 B ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପତ୍ତି ଭିତ୍ତିକ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ନିୟମ 233 ରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଓ ପରିସ୍ଥିତିର ଅନୁପାଳନ କରିବା ଜରୁରୀ, ଯଦି ଏହି ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ନହୁଏ, ତେବେ ତାହାକୁ ଅଧିନିୟମ

ଅନୁଯାୟୀ ଆପତ୍ତି ଭିତ୍ତିକ ଦେୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଏହି ତର୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଫେରସ୍ତ ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଫେରସ୍ତ ଦେବାକୁ ମନା କରିବାର ଆଉ ଏକ କାରଣ ଥିଲା ।ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅନୁଯାୟୀ, ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ, ଦାବି କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ବାଧ୍ୟତାର ପରିଣାମ ନଥିଲା ।

9. ଆମ ବିଚାରରେ ଧାରା 11B (1) ର ପ୍ରାବଧାନ ଲାଗୁ ହେବାର ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଭାବେ ନିୟମ 233B ର ଅନୁପାଳନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୃହତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଧାରା 11B (3) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଫେରସ୍ତ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ଯାହାକୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ:-

"(3). ଯଦି ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନରେ କିମ୍ବା ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ ପାରିତ କୌଣସି ଆଦେଶ ଫଳରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କୌଣସି ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଫେରସ୍ତ ପରିମାଣ ବକେୟା ଥାଏ, ତେବେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ବିଭାଗର ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତରଫରୁ, ସେହି ରାଶି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିନା କୌଣସି ଦାବିରେ ଫେରସ୍ତ କରିପାରିବେ ।”

10. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପୁନଃବର୍ଗୀକରଣ ଦାବି କରି ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପୂର୍ବ ଖଲାସି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 30 ଜୁନ୍, 1988 ରେ ସଂଗ୍ରାହକ (ଆବେଦନକାରୀ)ଙ୍କ ପାଖରେ ପୁନଃବର୍ଗୀକରଣ ବିବାଦରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11B (3) ଅନୁଯାୟୀ 13,18,184.88/- ଟଙ୍କାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ରାଶି ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ।

ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ଧାରା 11 B (3) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଆଶ୍ୱସ୍ତିକୁ ବୁଝାଏ, ଯାହା ପାଇବାକୁ ଜଣେ କରଦାତା, ଆବେଦନ/ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ ସଫଳ ହେବା ପରେ ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 30 ଜୁନ୍, 1988 ମସିହାରେ ସଂଗ୍ରାହକ (ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କ ପାଖରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଲବଣ ଅଧିନିୟମ, 1944 ର ଧାରା 11 B (3) ଅନୁଯାୟୀ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ତେଣୁ, ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆମକୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉପୁଜିଥିବା ଉପୋରୋକ୍ତ ବୃହତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ 1944 ର ଧାରା 11 B (3) ଅନୁଯାୟୀ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

11. ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 9044/1996 କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ଏବଂ 5.1.1996 ରେ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ଇ/436/90/ଏମଏଏସ ରେ ସିଇଜିଏଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇ ବିଭାଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ, 1.3.86 ରୁ 31.10.86 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ବାବଦକୁ 13,18, 184.88/- ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ କରାଯିବା ସହିତ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟର ନକଲ ପାଇବା ଦିନଠାରୁ ଏହି ଅର୍ଥ ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 9% ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ତେବେ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏସ୍. କେ. ଏସ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।